

τικούς εργάτας τὰ λάθος: 60 Λίρας σερλίνες
διὰ τὸ πρώτον κατηγορίαν διεβατήσιον: Ήπι
εἰς ὅτε ἡτοι μάκροτε τὰ δύσοντα καὶ τὸ διούτε
ρον ἐξ τὰ ἔξιντα ἀργυρὰ δίσυλφ, τὰ ὅποια
δει ἔλασσα σύστα, ἐπειδὴ πασσόρακέν των πολλού,
ἔχουσι τὰ διδυταὶ τὰ διεβατήρια 3.2 30
διὰ 20 καὶ 15. ὡς τελευταῖς καὶ σίδη 3 τῷ
δίσυλφ καὶ τῷ Αρτικυβέργητος καὶ τῷ ἕτερῳ
τῶν Ναυτικῶν Γραμματείᾳ, τὰ ἔλαστα κατὰ
γηγενῆ διεβατήρια: Ήπιοι εἴσται οἱ βιάζοντες
αὐτας: ἔπειτα τλείαρχος ἡδύτης τὰ τοὺς
βιάζει εἰς τὸ ἐπί Θαλάσσιον Φιέριον τοῦ Ναυ
πλίου, καὶ εἰστρέψει, τὸ ὅποιον ἤσκυτο εἰς
τὰ δικαιώσατα τοῦ Στρατόχου μας: ἀλλὰ τεῦχ
ὅτι εἰσισθησαν εἰς Νάυπλιον. Εἰς τὸν Δίμην
ποτε ἔβιντε τὸν ἄτι τῶν Ναυτικῶν Γραμμα
τείαν, καὶ μέσην δόσῃ καὶ τὰ παλαιά τὰ πι
ριπετεῖν διεβατήρια, ἀφοῦ οἱ Σεβάστιοι: Στὸ
λαρχοῦς Κύρρου Κιδυκτῷ διὰ τὰς πολλὰς καὶ
τηχρήσεις καὶ τὰς γηγενῆς εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν
εὐθέων ζημιας εἶγεν ἀνατρεψόν τοθ: τοιούτοις
τικούς εργάτης Επιτροπής καὶ ἀπόρης τὸν παῦ
σι τῆς καταγγείλεις: Κανεὶς δὲ εἰδίστε, οὔτε
τὸν Αρτικυβέργητον, οὔτε τὸν ἄτι τῶν Ναυτικ
ῶν Γραμματείας. Αυταὶ ἀρέστων εἰσισθησαν.
τὸ μέγιστον χρῆμα, καὶ δέσμονικός ἦχος τῶν σερ
λίνων τὰς εἰδίστε, καὶ τὰς ἔρθηρε.

αὶ θεόγυμαν καὶ ἀπό τὴν Νύσσαν Γέρανον) μὲτὰς
ὑστοίας παρεκάλευντὸν Κυβίρητον τὰ μὴν εἰσεῖν
τέσσον τὴν καταγγίλαν, καὶ εἰδουσάν τὰ τὴν ἐμ
ποδίσην οἰδέλου, ἐπειδὴ ὡς Νύσσος των δε ἐλλεῖτην
Ναυτῶν διεθάλει ἐμπερίσσει τὰ ἐνδέκατα τὰ πο
λεμικὰ πλοῖα κατέτονειροῦν, ἀντὶ ἀσύρη τὰς
Πατρίδες τὸ καλέσα. Εὐπορεῖ τὸ μέρη τὸ τάχα
τούτο ὁ Κύρρος Γλαρύκης: Μηδέποτε.

Διετί λιτόν τόσον αἰνεόδινον τὰ κειμένη
ταὶ τῆς ἴπολύτες τῶν Ναυτῶν: Διετί επιλεγού
σθη, ὅτι αὐτοὶ οἰδέλους οὗτοί εἰσοιστοι σὺν
τὰν διάνεικα τέντηρι καὶ κέλλεται εἰπεῖνον αἱ
νῦναι Σέρρα καὶ Σπίτσαι τὰ ἀπαρτίσσοι, τοιάν
την Ισαντούρην ἀπό τὸν ιατρὸν Κύρρου Γλαρύκ
κηρύ τὸ αἰτχισμένον δὲ ἀιόδην ὁ Κύρρος Γλα
ρύκης, καὶ ἀλλοι τινὲς κηρύττοντο (καὶ τοῦτο
οὐδὲ χωρὶς συμβέρον); ὅτι τὰς Γραμματείας
καὶ Μανάτικας Ηερατικαὶ καταχρίσαντες τὰ
ἔκαρπα Πλοιάρχου Κύρρου καὶ Σπετσιώτου,
οἱ ὅποιοι ἔγνωτες διεβατήρια καταγρήσαντες, ὃ
ἔποιντο σίκνοντακάς τὰ τλοῖατων εἰς Γραμμα
τείαν καὶ Μανάτας, ὃ διὰ τούτοις οὔτεις ἤσχετο
μονεύτες τὰ εἰς τὸν Θάσον ἀπαντάμενα εὑ
δέτερα πλεῖστα, διεκρητύτοντα τρές τους φίλους
ἀρχείους ἔκειταν ὡς Γραμματείανοι, ὃ Μανάτας.
Εὐπορεῖ ὁ Κύρρος Γλαρύκης, καὶ οἵσαι ἀλλοι μ
ἄλλοι φρονοῦν ταντοτρέπτες, τὰ ἀποτέλεσμα

Καὶ μία τῶν Ναυτικῶν δύο Νήσου καὶ ἡ Γέρα
καὶ αἱ Σπέτσαι οἵτινες μὲ καλῶν θεραπειῶν τὰς
καταγγεῖλαν, εἰς δὲ τὴν κατέγησε τρίκαν ἢ ἵστι
τῶν Ναυτικῶν Πρακτικέα.

τόδε; Αφ ἐκτεῖνται τὸ συλλογισθεῖσα, ἢ
κακεῖς τῶν Διοστάτων τῷ τοῦ; τὸ ὑπαγόμενον;
Α; Ἐτοιμῆν ὅτι ἀγρίην τηνότου. Πέρην ἐπί^τ
γένε τὸ κακόν; Ήσσον εἴ τις τὸν καταγγεῖ

Σάζονται εἰσέτι αἱ ἀναφοραὶ τῶν Προκρίτων τὰς Νήσου Σπετσών, τάξονται καμίαν (οὐδὲ τι ἔμμι τότε εἰς τὸ ἐπί Θελέστην Φρέσνιον Ναυπλίου καὶ τὰς ἥκουστας) εἰσέτι αἱ ἀναφοραὶ τῶν Προκρίτων τὰς Νήσου Σπετσών, (παρομοίαν τοῖς οὖτας οὐδὲν θεωρεῖται, καὶ οὐ περ τὰν τικῆγικα μεταβούσαι. Κατερρίπτει δὲ οὐ καθάπερ εἰς τὴν θέσσαταν ἀπό των κατεγγόντων τὴν ταῖς δὲν ἔργοι καὶ ὑπὲρ τὰ δραματαὶ ἀντιτίθεσις οὐδὲν. Καθεργασμένες ἀπό τὸ Θελέστην Δικαὶοι οἵτοι;

Μίτιχος τὸν καταρρήσεων τούτων δὲ γέμαν καὶ
εἰ Αὐτοκυβερνήσται μας καὶ αὐτός ἔστι τὸν του-
τικόν. Γραμματεὺς; Αἴτι, Ζλος τὰ γένερά σου
καὶ τὰ θεατέρα κατέλιπες ἀλλας λοιπόν τίνει εἶναι ὑπέν-
θυστό; Ήτά τας καταρρήσεις τάυτας, παρόλον οὐ
Αυτοκυβερνήστη, διπλαὶ τὴν πρωτικῶν Γραμματεὺς
καὶ εἰ Θεατέροι Δικαιοζά. Κατὰ τούτων μένον
ἔχουσι χρήσις οἱ ἐνάρετοι Αυτοκυβερνήσται τοῦ Ιδεούς
ναὶ διαφράγματά τους διέσπασε οὐδείλιον τρακτίφοντα
ζημιαν πρός βλάβην τοῦ Σπουδού ἀπό τό περι-
ρατορικῆς Ρεθίλης.

Οὐδὲ οὐτὸς Κύρος Γαλερίανος ἀπό τιχονοῦν,
νηὶ καθάπτεται τὸ εὐτελέστερον τὸν γαυτικὸν
μας Ὑδρας καὶ Σπετσών, καὶ ἡς ἐνθυμηθεῖ ὅτι
θέλει τὸν ἀπατητὸν μὴ εἰνακουστα ἴκανοποιῆται; διὰ
τοῦ ἀνιστραγγυτίας τοῦ ταῖτην, (Ι ἡ ἐφάνησαν,
ἀς κλεψός διαφημίζεται, τεσσάρα. Ας εἰπῃ δὲ
καὶ εἰς ὄλλους καὶ εἰς τοὺς Αυτικούβερντας μας
να μὴν αἰτιῶνται ὄλλους διὰ τὰς ιδικὰς των
απεστάλεις.

Ταῦτα Κύριε παρακαλεῖσθε καὶ καταχωρίσθε
εἰς τὰν Πατριωτικὴν Εὐημερίδαν καὶ μάνι-
κὸν θέλησθε τὰν ἴσπολην.

Επ Αγγίου τη 10 νοεμβρίου 1837.
Ο Πολίτης Φιλέμενος Φιλαδελφείας.

Κύριε Εκκλησία των Ανεξαρτήτων Εφημ.

Με την αρχή της ίδιας περιόδου της Εφημερίδας

του, οπειδή θεωρούσε τον λόγο περιεργά μὲ μη
γαληθέσθαι μὲν δύνας ευχαριστησιν ἀκριβώς τὸν
ἀριθ. 12. Παρατίθεσα πρός τοῖς ἄλλοις ὅτι, ὅ
γραφματεύεις τὸν > τεττάγονον Θ. Λόγον εἶχε

(1) Ο Κύριος Γεωργίου ὁ εἶναι φθῖσσε. Ἐπειδὴ
τὰ ἀπολυτήρια. Η πλήξεια θριαμβεύει. Πειπά-
την Γεωργίου εἶναι τὸ ἀγένειτον τῆς κακοῦθει-
ατού. Η Ανεξότητας, ὡτὶς ὀπεκατεργάθη τὸ
Καθατήριον τῆς Πανάλτες ὅπειροι μολύτε γενικός
τὸ Ελλάδα, οὐτε τη γραφείου τοῦ λαοῦ πολεμεῖ-

πρίθυμος καὶ αὐτοῦ τὸ μεντολῖτην τὸ δὲ τὸ
κ.τ.λ. καὶ ὅτι αὐτοὶ οἱ γραμματεῖς εἰναι γνωσ-
θεῖ τὰς πολέμους τους.

Επιθυμῶ λατέρη υὰ κίνη τὰς ἀνθεύσους παρατηγήσοις. Μήτε ἐφεύρεται, μήτε προτρέπεται γεγραμματίνες τούτου ἵτο τὰ μεντογλεῖσθαι. Ο προσορεύεις Διοικητὴς τοῦ Ναυπλίου Κύριος Λευτέρης Καλαμογλῆτης; δεδώσῃ λόγων διαίτη, διέταξια διαταγῆστεν ἔγινε. Εγὼ δὲς ἀπελογεῦμα, μήτε θέλω, ἂν καὶ γιαννιώτας αἴτια μεῖζη γνωστός, διέτης δὲς θεογένεια.

Οτιν δέ θά τας πράξης τον γραμματίως τον
Σφραγίδην Γρίβα, ἐκπερῶ νὰ σὲ μεταπλάσῃ,
εἰ πράξεις του καὶ τὰ φρενάματά του διν ἀτικά
ζουν τὸ γένος του, καὶ προσκαλεῖ τὸν συνεργάτην
τεῦχτά με νὰ στείλῃ τὸ πόντον μερικάς, εἰσε
ἔρχεται μεσσός λιότι καὶ ἀπό τὸ Ιησοῦς Χριστὸν εἰ
τεῖν εἰ κακτὸν καὶ ρούσον διοικήσεις του, τίς γένευρε
δὲ τὸ παρόμελεψαν τὸ τοῦτο τὸν πατριότα;
Χρέοσταν καὶ με τοικατον διὸ τοῦτο νὰ γίνω καὶ
γε αἰματέις δ.α. νὰ μὴ στρηθῇ καὶ τὸν ὄμερονταν
διεύ οὐτικός καρπός νὰ μὴ κατακρίνη. Εἴμαι έτοιμος
+ ἀπολογηθῶ, καὶ θυγάτερά μες, δταν δια
δακτύλιον ὃ Βαστιτελές οι συκιφέστης μου.

Πραγμάτων εἶδαι ἔτοιμος ἡ ἀποστέλλειν εἰς ποίησιν
βαθύτερην ἀπάτην; «ὑρίσκεται καὶ περὶ τῶν Στρα-
τηγῶν Θ. Γρίβιχ. Πρό τολμοῦ ἐπιθυμεῖ ὁ ἄξιότε-
μος εὗτος Στρατηγός: νὰ δεῖχῃ εἰς τὸν κέσαμιν
ἢ ἢν ἐπισκιαθεῖ σὺν ἀλλήλαις τῆς φύσης· Διαδέστιν
ιούτες ὅτι εἶναι καρδιός ἃς παρουσιασθεῖ βαπτι-
σμένος. Η πρώτη ἀλλήλαική ἡ ὑποίκια ζυγτεῖται παρ-
άντοι τούτοις τῷ θυμοκάρδιον, διότι: ἐντεῦθεν ψευ-
σθεῖ, ὡς Λέυκη. Βέλκει παρευρεθεῖ. (1)

Εγώ εἰμι φίλος τῆς ἀληθείας· καὶ σίλος σου
Επιτρόπος τῆς Αναγνώσης 1827.

Digitized by Google

Σῦρα 16 Νοεμβρίου.

Ἐπλέων ἐλθὼν ἀπὸ Θεσσαλονίκης διὰ 11.

Σαπτισμένος, καὶ σὺ εὖ εἶται Σαπτισμένος, λέγει ὁ ἀβάπτισος συκοφάντης σου. Τὸ κανόνι μὲ τὸ δόπον ὁ Κύριος σου ἔβονευσε τοὺς ἀδελφούς σου, εἰναὶ ζωντανὸς παράδειγμα τῆς χρησιμείας του, λέγει ὁ ἀβάπτισος συκοφάντης σου, καὶ ὅτι τὸ ἑσφενδώνισεν κατέπιταγή, διατί δὲν ἡ πολογεῖται; Τὸ ὑγειερὸν εἰλίκη τοῦ Παλαιοῦ Ιουδαίου ἡ δουλεία τῷ Κυρίῳ σου, ἃς νοῦς μένεται ἐπομένης καὶ τὸς καρπούς τῆς ἡδονῆς. Η ἀξιούσα σος ἀρετὴ τοῦ Κυρίου σου συνίσταται εἰς τὸν κύριον διεξιδικήν καταγραφήν τῶν πράξεων του, λέγει ὁ ἀβάπτισος συκοφάντης σου. Τὸ ἀντία τοῦ Κυρίου σου δὲν ἀκούουν τὸν δικαίαν κατ’ ἄυτοῦ κατηγορίαν, ὅμως δὲν εἴναι Ρουμελίωτης ἀντίτοι τῷ θόντῃ Ρουμελίωτης ἔγραπτε νὰ ξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς σιωτῆς εἰς τὸν ὅποιον κοιμούμενος σύπεται καὶ φρυγαλίζει. Εγ γέρει μιον κίνημα ἥθελε κλείτη τὸ σόμα καὶ τὸν ἀσαπτισον συκοφάντους του, καὶ ἥθελε τηλίση τὸν Ρουμελικὸν χαρακτῆρα, τὸν δόπον μὲ τὸν σωπόν του τοσούτον ἀμαυρόνει, καὶ ἐπισκιάζει. Ο ἔνοχος, λέγει ὁ ἀβάπτισος συκοφάντης του, δὲν εὑρίσκει λέξεις ἱκανὰς διὰ νὰ ἀφεθῇ, διατοῦτο ἵστις καὶ ὁ Κύριος σου σιωτεῖ. Η πτερυτὰ φίτι μη, λέγει ὁ ἀβάπτισος συκοφάντης σου, κατὰ τὸν ὅποιον ἦχον κάρμουν τὰ ἔργα τοῦ ἀιθρώτου, εἰς τὸν Ρότον τρέχει καὶ ἀντὴν διὰ νὰ δασαπίσῃ τὸ σύνομα τῆς ἐιδόξου ἀθανασίας, ἢ τῆς αἰωνίου καταργήσεως. Η ἀληθεία βριαρένει παντού. Η συκοφάντης τὴν ιατρικὴν ἐτιμάμην. Ο Γρίζος εἶναι Λόρδος δοσον σιωτεῖ. καὶ σὺ ὅποι δουλέυεις τέτοιον Κύριον βέβαια δὲν ἐμπορεῖς νὰ οστείς ένάρετος, λέγει ὁ ἀβάπτισος συκοφάντης σου.

ἡμέρας, μᾶς βεβαιῶ, διὰ μία μικρὴ Κορβέτα ἀλθοῦσα ἐκεῖ, ἴμβαρκάρισε τὸν Κόνσολα καὶ δοὺς ὑπήκοος τῆς σημαίας της ἡθέλησαν νὰ φύγουν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι, οἱ ὅποις δὲν ἔστηραν σχεν τὸν ἀναχωρήσαν διὰ ὑποθέτεις ἴδια τραστων ἐγχειρίσθησαν εἰς τὴν ἐπισκεψίαν τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Κεντόλων.

Μανιάνομεν ὅτι γίνεται εἰς τὸ Σ. Βαυλευτικὸν Σύμμα διαφιλονίκητις περὶ τῆς ἔξακολουθήτεως τῆς εὐλογῆμόνης Παντοκράτορος. Εἴπεντο τὸν ὑποχρεώσαν διὰ νὰ κυρήτηται, τὰ πρήγματα δίχως νὰ τὰ χρηματίσηται, ἢ νὰ πάντη σὴ μία τοιάντη Ερημερία, ἢ τις ἔξαρχος δὲν ἐρυθρίσατε νὰ κρύπτη πολλοὺς θυρέτους ὑπεραπιστίας της. Η Ανεξάρτητος εἰ, ἔγοιμος νὰ τὰ κάμη τὸν ἐπικήδιον λόγον, χρείας τυχούμην.

Κύριε Φιλάρετε Φιλδικαίου!

Μὲ ἀκροτεντεύοντας ἐδέχθη τὸν διατρέσιν σου, καὶ δὲν λλειψε ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν καταχωρίσω, εὔελπις ων διὰ καὶ εἰς τὸ ἔχον δὲν θέλεις πάντη ἀπὸ τὸ νὰ κύριος τὸ Σύμμον. Προσένω νὰ μὴ σιγίλληση τὴν ἀναγκάκα τὸν πάντησιν κατὰ τῆς γενομένης εἰς τὸν διετριβήν σου ὑποσημείων, ἐπειδή, διὰ τὸν ἀνωμαλίαν τῆς ἀπολογητικῆς του ἐκθέσεως, ἡναγκίσθη νὰ τὸν δημοσιεύσει, καὶ δὲν ἥθελε ποτὲ νὰ ἀμαυρώσει τὸ σύμμα καὶ τὸ ἐπώνυμό του, λατρέυει τοὺς Φαναριώτας, διὰ τοὺς ὅποιους καὶ ἐκατηγορήθησε, καὶ ὑγιάνει.

Ο Φίλος σου καὶ
Εκδότης.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθμ. Υδρ., τ. 19. Νοεμβρίου. 1827. Σαββάτου

Ωπιον προτιμῶντιν. Αλέξανδρον.
Αριθμ.

Τιμὴ ἐτησία πέντε τίλλαρα ἵσπανικὰ, προπληρωτέα κατ' ἔξαριστα.
Εκδίδεται μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα.

Πρὸς τὸν Εκδίτην τῆς Ανεξαρτήτου Εργασίας:
Σύρει: Σὲ ἐνυπνιώ, διότι κατεχόντες εἰς τὴν Πατριωτικὴν Εφημερίδαν τὴν ὑπὸ τὰς 7. τοῦ παρελθούσας μηνὸς διατριβὴν μου, ἀντηθεῖσαν ἐπειδὴ νὰ ἴποτεθῇ, ἀπὸ κακένα, καὶ ὅσοι τὴν ὑπὸθεσαν ἀπιτῶσι, ὄργχον Κοτζαβίσιδεν, ἢ φανερωτῶν. Εἴμαι τὸν μακρὰν νῦν εἰ μη ἐγώ Κοτζαβασικὸς ἢ Φαναριώτης ὅσοι εἶναι μακρὰν νῦν εἰ μη. Γότθος ἡ Βούληλος ἀλητὴ λεπτός Ελληνος, καὶ ἐν καταθέψει τὰ δουλεῖτα πάθη τηνὸς δπεῖ; ἄλλου τάγματος δὲν εἴρχει, εἴμι ἐκείνου τὸ δποῖσιν μόνον καὶ μὲν αὐτικέρμενον ἔχει τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδης, καὶ τὴν ὑπόληψην τοῦ ἔθνους· ταῦτα ίσαι οἱ Εγιος Θεοί, ταῦτα τὸ ὑπερπόθητον εἰδολόγου. (1) Διγυρίζεις, οὐδὲ ἐρώτω, ἀνταῦτα εὑρίσκοντες τοιούτοις τιὲς, οἱ ὄποιοι σπουδάζουσι νὰ γίνωστι διάδοχοι τῶν θυτικούντων μας, οὐδὲ τούτου κανεὶς μὲ παρεκπινετε νὰ γράψῃ τὴν διατριβὴν μου ἐκείνην. Τούτη

(1) Δὲν εἰμένω, Κύριε Φιλάρετε τῷς ἀναρχεῖς καὶ μόνος συβεβαίνεις τὴν ἀνάρτησιν. Αφοῦ δὲν γυρίζεις, οὐδὲ ἐρωτᾶς, διατί γοὺς γυρίζεις ἀλλού λέγεις. Ήτις οὖδε ποιτῶν κανεὶς μὲ ἰταρακίην. Μόι φαίνεται, φίλε, διτοῦς ἡ ἀλλοκοτος αὐτοῦ ηθεσίς τῶν ισεῶντος νὰ μην ἔναι φαναριώτικὸς πυρετός.

τρός τὴν πατρίδα: χρέος μου καὶ αἱ πολλαὶ καταχρήσεις, τὸν ὄστρον εἶπα, μὲ τὴν ὑπαγόρευσαν Άγιον πορετηρίωντα παρακαλῶ ὅσοι μὲ κατηγόρηται ὡς τοιοῦτοι, ἢ ἐκεῖνον καλλήτερα τοὺς λόγους μου, καὶ αἱ ἐξετάστοι μᾶλλον ἀν αἱ πρασινήσεις μου εἴναι φενδεῖς, ἢ αὐτοῖς. Τίδο τὸν πρίσκελῶ οὐ κάμπι. Πράσκελῶ οὐ καὶ σὲ τὴν δεκαθῆσαν τὴν συνέθησον προθυλίαν, καὶ νὰ καταχρησίσῃς εἰς τὴν Πατριωτικὴν Εφημερίδαν του καὶ τοὺς ἑταῖρους τούτους ζήρους λόγους μου.

Διαφημίζεται ἐντάντια, θτιδιατροί; Κύριος Γεωργάκης Γραμματέας ἐπὶ τῷ Επιτερικῷ καὶ Ναυτικῷ, ὑπάγει πρὸς αὐτέμνυσι τῶν Σεβαστῶν Στολάρχων τὸν τρίτον συρκίχον Διγυρίζεις μετὰ τηνὸς ἄλλου Σ. Σ. ἀπειλαμένου τῷ καὶ τώτῳ παρὰ τῇ Αυτικούντεν, ὡρολόγητος ἀποικίας πρός ἓνα ἐκ τῶν ῥημένων Εξήχου ὑποκειμένων, ὅτι οὔτε Η Αυτικούντεν, οὔτε Η Εξήχος ἐπὶ τῷ Ναυτικῷ Γραμματείᾳ εἴναι κατηγοριζότεαι διὰ τὰς ἀπὸ τὴν καταχρήσεις γενόμεναι καταχρήσεις. ἐπειδὴ τόσος οἱ Αυτικούντεν, καθὼς καὶ Γαλιλαῖος; ἐπὶ τῷ Ναυτικῷ ἐθιμέτησαν νὰ ἀρήσουσι τέσσαρας καταγγειλήσας Διγυρίζεις καὶ μὴ θέλοντο φεύδος ἀνασχυστεῖν: Ποιος ἔσται τοῦ Αγίου Παύλου ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ